

Kırıldığı Yerden Kopar Her Şey

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Aralık 2020

Ayaklarımda prangalarla taşıyorum
İflah olmaz düşüncelerimi
Gitgide ağırlaşıyor nefesim
Gökyüzünün mavisinde
Kanatlarını çırpan kuşlara öykünüyorum
Acından beslenen izbe ruhumun gölgesinde...

Hayallerim göğsümün kafesini zorluyordu
Geceyi iki bölüyordu karanlık
Bir tarafı hafakanlar bastırıyor
Bir tarafı tarifi imkansız zamansızlıklar
Mısralar sıraya giriyor teker teker
Ayaklarım horona dem tutuyor
Toprağa yağmak için...

Dalları kuruyan ağaçlara sarılıp
Gözyaşıyla suluyorum köklerini
Kırıldığı yerden kopar her şey
Yeter ki diyorum kırıldığı yer yürekler olmasın
Kalanı kopsun gitsin isterse
Kalanını toplayan zaman
Yaraları da sarar elbette...

Hayata masum bir tebessüm bıraktım
Yüreğimle baktığım evrene
Yarınlar için umudu muştuladım
Bilirim umut biterse
Hayat biter diye...

Adem Efiloğlu